

Η γλώσσα του κόσμου

Ξένος, με το που πάτησα σε ξένη γη
την ξαναγάπησα, ακούς;
Φλογερότερα, παρά ποτέ....
Ο ανάπλους της ήταν ευοίωνος.
Λαλιά μου... οι λέξεις...
τις λέξεις...ω, λέξεις...
ω γλώσσα μου!
Φυλαχτό μου της τρέλας
στης Μνήμης τα κρησφύγετα,
κλωσούσες με υπομονή
το πάθος μου για σένα.
Με οίκτο με θωρούσες
μ'έκλαιγες, με πονούσες
πως μ'έχανες θαρρούσες.
Δεν το 'νοιωθες, μόνο δικός σου ήμουν;
Προσευχήθηκα κι ω φως αναδύθηκες
φως από φως του Νου, μονάκριβή μου!
Σ' ανάστησε η ανάγκη σ' ανύποπτο χρόνο!
Σε ξανάβρισκα δική μου
άλλοτε, τώρα, παντοτινά...
αδηφάγο κι αν ήταν ταξίδι,
Νους πυρπολεί το στερέωμα.
Στην στασιμότητα μ'είχαν καρφώσει
ανάγκες, ξένες μου.
Πάλι με χρόνους...
«Καλώς σε βρήκα γεννήτρα της σκέψης!
Προσκυνώ σε!
Νοήματα, σύμβολα, προσκυνώ σας!
Αδελφωμένη μαζί σας
οπλισμένη τη δύναμή σας ανηφορίζω».
Στέναξα. Ω, γλώσσα μου!
Να' τες οι λέξεις... τις λέξεις... ω λέξεις!
Λαλιά μου!
Να' τες... πως ξεπετιούνται
απ' την αχλή της νάρκης,
ολόκορμες, αληθινές... πως με τυλίζουν!
Πυρετός που με καίει...
να μ' αναλώσουν δέχομαι.
Λαλιά μου... είναι οι λέξεις...
εγώ, είμαι... οι λέξεις είναι...
οι λέξεις είναι...εγώ είμαι!
Καλόδεχτες στον ήλιο
της δημιουργίας δικαιοδόχισσες
του πολιτισμού μου,
όλες σοφές, όλες σωστές
καλόδεχτα της γλώσσας μου μερίδια.
Πάλι, ξανά αγγίζω τες,
απλώνω τες στη χάρτα,
όσο μπορώ πιο ταιριαστά,
αγάπες, αιώνια θησαυρισμένες.
Να ζωγραφίσω προσπαθώ
όνειρα δύσβατα.. του Νόστου...
Το 'Ιλιον ν' αποθανάτισω
τα πάθη του Δυσσέα
στον μυριοστό αγώνα του.
Πηνελόπη εγώ... τα της Ιθάκης να καταθέσω
τ' ακούσματα τόσων... Αφγανιστάν, Σερβίας,
Ιράκ, της ματωμένης γης των διαμαντιών.
Και τ' άλλα. τα μικρά, τα μεγάλα...
καμώματα του έρωτα δοσίματα αγάπης,
αιωνιότητας την αγωνία
κι όσα μπορέσω... απ' τ' άλλα,
τα διάφορα...τ' ατέλειωτα...

Πιπίνα Δ. Ελλη

1ον βραβείο από τον διαγωνισμό του 2008,
του περιοδικού Αντίποδες της Μεμβούρνης

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ Ε.Ε.Λ.Κ.Α Παροικιακή Λογοτεχνία

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΡΡΗΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Για μια χρονιά ακόμη η 10χρονη Βασιλική Ρόρρη πρωτεύσε στη σχολή μπαλέτου με βαθμό Άριστα (Distinction) και στην ανώτερη τάξη Δ'.

Τα αποτελέσματα που ήρθαν μέσω Video link από τη Βασιλική Ακαδημία Χορού του Λονδίνου δικαιώνουν τους κόπους της λιλιπούτειας ιερείας της Τερψιχόρης αλλά και τα έξοδα και τις προσδοκίες των γονέων της Νίκου και Ελένης Ρόρρη. (Αφήνουμε τους χαζοπαππούδες και γιαγιάδες για άλλη φορά).

Να σημειώσουμε ότι η μητέρα της κα. Ελένη Ρόρρη-Πετίδη υπήρξε με τις τρεις αδελφές της, βασικό στέλεχος του Χορευτικού – Θεατρικού συγκροτήματος «Ακρόπολις» και του χορευτικού του συλλόγου Φλωριναίων « Ο Αριστοτέλης » στη Μεμβούρνη.

Στο γάμο της 27 μέλη του συγκροτήματος ήρθαν στο Σίδνεϊ 'ιδίους εξόδους' για να χορέψουν και να τιμήσουν την Ελένη.

Όποιος έτι διατείνεται ότι «το μήλο δεν πέφτει κάτω από τη μηλιά» να προσέχει μην και ξυπνήσει με καρούμπαλο στο κεφάλι του!

Η στήλη απευθύνει τα πιο θερμά συγχαρητήρια στα Ελληνόπουλα που πρωτεύσαν ή διακρίθηκαν κατά οιονδήποτε τρόπο στο HSC ή άλλες σχολές και εύχεται πάντα να διακρίνονται και να προοδεύουν προς δόξαν του Ελληνισμού.

Άθελα μου έρχονται στο νού κά-

ποιοι στίχοι από ένα τραγούδι του Κώστα Χατζή που λέει:

«...οι κόρες μας κεντάνε νυφικά / τ'αγόρια μας δεν κάνουνε ληστεία / πως θέλεις τέλος πάντων τελικά / πως θέλεις να μας γράψει η Ιστορία; ...»

Η Ιστορία τελικά θα γράψει ότι η Ελληνική παροικία μας στην Αυστραλία ενώ αποτελεί μόνο το 2% του πληθυσμού της, έχει το 12% των αποφοίτων από τα Πανεπιστήμια της χώρας!

Μπράβο στα Ελληνόπουλα! Μπράβο στους γονείς τους! Μάθε γράμματα παιδί μου!

Και μια και μιλήσαμε για τον τροβαδούρο τον Κώστα Χατζή, ας θυμηθούμε κάποιους στίχους ενός άλλου

τραγουδιού του, αρκετά επίκαιρους λόγω εποχής:

«Σαν σήμερα γεννήθηκε ο Χριστός / edώσαν στο στρατό διπλή μερίδα / δεν πρέπει να πεθάνει νησιτικός / αυτός που πολεμάει για την πατρίδα!

»Πολέμησε μαζί μας κι Χριστός / είπε στο λόγο του απόψε ο Στρατάρχης / για κοίτα πως κατάντησε ο Θεός / φονιάς του καθενός και κομματάρχης!»

«Και επί Γης Ειρήνη», εύχομαι εγώ, συμπαροικιοί αγαπητοί, αναγνώστες της σελίδας!

Υγεία, πρόοδο δημιουργία! Αίσιο και ευτυχισμένο το 2009!

Μα πάνω απ'όλα Ε ι ρ η ν ι κ ό !

Κώστας Ρόρρης

Πίνakas του Δελιγιώργη

HAPPY NEW YEAR, MY LOVE

*With each beat of our heart
we continually measure time
and with the trajectories of the Sun
the great archipelago is illuminated
with human fragments
relieved now and then by a flower
which briefly adorns our life.*

*Happy New Year my love,
may peace be with us,
may we have fewer heartaches
and hopefully this will be the year
when war
is relegated to museums forever.*

ANDIANOS KAZAS